

Öm hlouběji pronikáme do taju sveta okolo nas a tyto nove poznatky konfrontujeme s temi stavajfcfmi, tfm vfce ovlivnuje odborná slovná zasoba nas vsední život. Odborný jazyk je varietou standardního jazyka a slouží v prvé rade k výmene informací mezi odborníky. Jeho zvládnost spočíva mimo jiné v jeho lexikálních jednotkách, v tzv. odborné slovní zásobě. Ta je částečně převzata z obecného jazyka, na druhé straně však obsahuje výjimečné, pro odborný jazyk specifické lexémy, které označujeme jako termíny. Termíny jsou definovány v rámci určitého vědního oboru a dohromady tvoří jeho terminologický systém, v jehož hierarchii pak mají pevně stanovené místo. Termíny mají v daném oboru přesně vymezený význam, jejich denotatem bývá zpravidla konkrétní mimojazykový jev. Jsou jednoznačné a exaktní. S termíny se setkáváme především v tzv. vědeckém stylu, který má pevně danou strukturu a je striktně objektivní, a v jeho "lehčí" formě, v tzv. populárně-vědním stylu, jehož prostřednictvím se autoři pokoušejí oslovit širokou veřejnost a zprostředkovat jí vědecké výsledky. Oba styly vykazují vysoký výskyt přejímek z latiny a angličtiny.

Slovníky jsou zdrojem informací, zdrojem vědní. Vědní má dichotomickou strukturu, můžeme ho rozčlenit na tzv. jazykové vědní a vědní encyklopedické. Jazykové vědní se týká jazykových informací - gramatických, morfologických, syntaktických a semantických. Encyklopedickým vědním rozumíme informace o významu jazykové jednotky, říká nám, jak máme chápat její význam v určitém kontextu. Obe složky vědní jsou v jednotlivých slovnících - co do rozsahu - rozdílně zastoupeny a samotný průběh hranice mezi nimi - pohybují se v rovinně semantické - je sporná.